

formand, enten på eget initiativ eller på begæring af repræsentanten for en medlemsstat.

2. Repræsentanten for Kommissionen forelægger et udkast til de forholdsregler, der skal tages. Komiteen afgiver en udtalelse om disse forholdsregler inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til uopretteligheden af de spørgsmål, som underkastes en undersøgelse. Komiteen træffer sine afgørelser med et stemmeflertal på 12.

3. Kommissionen udsteder forholdsregler, som straks kan bringes i anvendelse. Hvis de imidlertid ikke stemmer overens med komiteens udtalelse, giver Kommissionen straks meddelelse om dem til Rådet. I dette tilfælde kan Kommissionen udskyde anvendelsen af de af den trufne forholdsregler for en varighed af højst en måned at regne efter denne meddelelse.

Rådet kan, efter afstemningsfremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, træffe en anden afgørelse inden for en frist af en måned.

Artikel 18

Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, der forelægges den af dens formand, enten på dennes initiativ eller på begæring af repræsentanten for en medlemsstat.

Artikel 19

Ved overgangsperiodens udløb træffer Rådet, på forslag af Kommissionen, efter afstemningsfremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2 og under hensyntagen til de indvundne erfaringer, bestemmelse om hvorvidt reglerne i artikel 17¹⁾ skal opretholdes eller ændres.

Artikel 20

Ved gennemførelsen af nærværende forordning skal der tillige tages passende hensyn til de i traktatens artikler 39 og 110 anførte målsætninger.

Artikel 21

Den i artikel 8 hjemlede tillægsafgift anses som en variabel importafgift over for tredielande i den betydning, hvori ordet bruges i rådsforordning nr. 130/66/EØF af 26. juli 1966

vedrørende finansieringen af den fælles landbrugspolitik¹⁾, artikel 11, stk. 4.

Artikel 22

For at undgå at konkurrencen fordrejes, træffer Rådet på forslag af Kommissionen, efter afstemningsfremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, de nødvendige forholdsregler for det tilfælde, at Italien påberåber sig bestemmelserne i artikel 23 i rådsforordning nr. 120/67/EØF af 13. juni 1967 vedrørende den fælles markedsordning for korn³⁾.

Artikel 23

1. For at udligne forskellene mellem foderomkostningerne i de enkelte medlemsstater som følge af forskellene mellem foderkornpriserne i medlemsstaterne før 1. juli 1967, opkræves der i perioden, som slutter 13. august 1967, på de i artikel 1, stk. 1 nævnte produkter en variabel afgift ved importen til en medlemsstat fra en anden medlemsstat.

2. For at udligne forskellene mellem foderomkostningerne i tredielande og i de medlemsstater, der har højere foderkornpriser end de fællespriser, som følge af forskellen mellem disse priser før den 1. juli 1967, opkræves der i perioden, som slutter 13. august 1967, på de i artikel 1, stk. 1 nævnte produkter, ud over de i artiklerne 4 og 5 anførte og i medfør af artikel 8 eventuelt forhøjede variable importafgifter, en tillægsafgift ved indførslen fra tredielande.

3. På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet efter afstemningsfremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2 beløbene for de i de foregående stykker nævnte variable importafgifter og tillægsafgifter.

Artikel 24.

I tilfælde af at overgangsforanstaltninger måtte være nødvendige for at lette overgangen fra det ved forordning nr. 22 indførte system og nærværende forordnings, især hvor iværksættelsen af det nye system på den fastsatte dato for visse produkters vedkommende måtte støde på væsentlige vanskeligheder, træffes der forholdsregler efter den i artikel 17 hjemlede fremgangsmåde. Disse kan senest bringes i anvendelse indtil 31. december 1967.

¹⁾ Jfr. nu RFO nr. 2602/69 af 18.12.69 (EFT nr. L 324 s. 23/1969).

²⁾ EFT nr. 165 af 21.9.1966, s. 2965/66.

³⁾ Se side 2269/67 i EFT.